

РЕШЕНИЕ

№ 26734

гр. София, 11.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 29.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Петър Савчев**

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **5687** по описа за **2024** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба на Е. Е. П., действащ чрез адв. Я. П., против решение № 4604 от 16.10.2023г. постановено по АНД № 8325/23г. по описа на СРС, НО, 121 състав, с което е потвърден електронен фиш серия К № 7463543, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал. 4 във вр. с ал. 1, т. 4 от Закона за движение по пътищата на Е. Е. П. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 800 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. В касационната жалба решението на СРС се оспорва поради твърдяно нарушение на материалния и процесуалния закон, като се приповтарят оплакванията по отношение законосъобразността на оспорения електронен фиш. Прави се оплакване, че не са били посочени основания за определяне на наказанието при повторност, което засягало правото на защита на наказаното лице. Съдът не обсъдил възражението за неточна правна квалификация, доколкото не била посочена конкретната хипотеза на чл. 182 ал. 4 от ЗДвП. Неправилно било прието, че техническото средство било технически годно, тъй като по делото не било представено разрешение за одобрен тип на точно това АТСС. Не било съобразено, че е извършено незаконно автоматично прехвърляне на данните от паметта на техническото средство; представената с

административната преписка снимка на АТСС не отговаряла на изискванията на чл. 10, ал. 3 от Наредба № 81213-532 от 2015г. На следващо място се обосновава, че при установени с мобилни АТСС нарушения на скоростта е недопустимо издаване на електронен фиш и следва административно-наказателна отговорност да се реализира по общия ред със съставяне на АУАН и издаване на НП. По тези подробно мотивирани оплаквания се прави искане съдът да отмени решението на СРС и да отмени електронния фиш. Претендират се разноси по делото. В условията на евентуалност – чрез частна жалба срещу определението на съда за изменение на постановеното решение в частта на разноските, се обосновава, че присъденото от първата инстанция възнаграждение за юрисконсулт на СДВР е завишено и следва да бъде определено в размер на 50лв., наместо в размер на 80лв.

Ответникът по касационната жалба – СДВР, редовно призован, не изпраща представител, не се ангажира със становище по делото.

Представителят на СГП поддържа становище за неоснователност на касационната жалба и прави искане за оставяне в сила решението на СРС.

Административен съд – София – град, XXIV касационен състав, при преценка на допустимостта на жалбата и след като извърши касационна проверка на обжалваното решение, с оглед наведеното с жалбата касационно основание и правомощията си по чл. 218, ал.2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

СРС е потвърдил електронен фиш серия К № 7463543, издаден от СДВР, с който е наложено административно наказание глоба в размер на 800 лв. на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал. 4 във вр. с ал. 1, т. 4 от ЗДвП на Е. Е. П. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. За да постанови този резултат, СРС е приел от фактическа страна следното:

Обжалваният електронен фиш е издаден за установено нарушение с автоматизирано техническо средство CORDON № MD1195 за това, че на дата 03.05.2023 г. в 19.30 часа в [населено място], бул. Ген. Д. Н. до [жилищен адрес] с посока от пл. С. гара към ул. Злетово, е установено, че л.а. Ш. С., с рег.№ се движи с 82 км/ч при ограничение 50 км/ч за населено място, респ. извършено превъзпревишение от 32 км/ч, след приспаднат толеранс от - 3%. Нарушението е извършено в условията на повторност в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ К/5536875 на 31.05.2022 г. Собственик на процесния лек автомобил е Е. Е. П.. Техническото средство, с което е заснето нарушението е одобрен тип средство за измерване от БИМ.

За констатираното нарушение – управление със скорост 39 км/ч над разрешената, на Е. Е. П. - собственик на автомобила, е издаден Електронния фиш серия К № 7463543, издаден от СДВР, с който за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4 във вр. с ал. 1, т. 4 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено наказание “глоба” в размер на 800.00 лв. Електронният фиш е връчен на жалбоподателя, като от последния не е изпращана декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, нито възражение по чл. 189, ал. 6 от ЗДвП. Въз основа на тези обстоятелства първоинстанционният съд е обосновал извод, че правилно е ангажирана отговорността на жалбоподателя.

Решението е правилно. Не се установяват нарушения по приложението на материалния и процесуалния закон. Релевантната фактическа обстановка е установена по делото с допустими по закон доказателствени средства и в пълен обем. Съдът е

обсъдил подробно възраженията на жалбоподателя и е изложил подробни съображения защо не ги приема. Изложените съображения се споделят от настоящият съдебен състав и не следва да бъдат преповтаряни. Не вярно е твърдението, че по делото не е събрано липсва удостоверение за одобрен тим на АТСС, с което е установено нарушението. АТТС е тип Cordon M2 и именно за него е представеното удостоверение по делото, прието като доказателство. MD 1195 е идентификационният номер на конкретния уред. Не е вярно твърдението, че към протокола по чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з – 532 от 12.05.2015г. липсва снимков материал за разположението на уреда – такава снимка е налична на ср. 20 от делото. Използването на мобилната АТСС на съответното място за контрол е удостоверено с протокол по чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з – 532 от 12.05.2015г., в който са посочени точното място за контрол и посоката, в която е осъществяван, началото и края на работната смяна и номерата на първия и последния запис. Данните в протокола, ведно с данните, съдържащи се в снимката на процесното МПС, безспорно установяват, че нарушението е установено на посочената дата и час. Снимката съдържа всички необходими реквизити и в частност указание за установената скорост – 85 км./ч., от което е видно, че възприетата скорост от 82 км./ч. във фиша е определена след приспадане на предвидения в закона толеранс от 3 км./ч. Видът на техническото средство, чрез което е било установено нарушението, също е посочен в протокола. Правилна е преценката на съда, че процесният електронен фиш съдържа всички задължителни реквизити по закони в частност, какви са основанията за определяне на наказанието при условията на повторност. Правилна е преценката за липса на каквито и да било процесуални нарушения във връзка с посочената правна квалификация. Посочването „във вр. с ал. 1, т. 4 от ЗДвП след “ чл. 182, ал. 4“ ясно сочи, коя хипотеза на чл. 182, ал. 4 от същия закон се приема за осъществена. Няма нормативно основание възражението, че отговорността на П. е могла да бъде ангажирана само чрез издаване на АУАН и НП, а не чрез електронен фиш. Напротив, чл. 189, ал. 4 още в приложимата редакция изрично урежда, че в хипотези като процесната се издава фиш. Граматическото и логическото тълкуване на нормата ясно сочи, че „в отсъствие на контролен орган и на нарушител“ се отнася до издаването на електронния фиш (за разлика от АУАН, който се съставя от контролен орган и по правило в присъствието на нарушител“, а не до установяване на нарушението. Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС по т. д. № 1/2013 г. не е основание за различно тълкуване на тази част на нормата на чл. 189, ал. 4, тъй като която и да е автоматизирана система не може да започне да функционира без някаква минимална човешка дейност – напр. да се позиционира, да се включи, изключи и прочие. Същественото е, че нарушението е било установено чрез средство/система за контрол, представляваща "Автоматизирано техническо средство/система", видно от дефиницията на понятието, дадена с допълнението на ЗДвП бр. 19 от 2015г., т. 65 на § 6 от ДР на закона – това са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат:

- а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган;
- б) мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес“.

От събраните по делото доказателства се установява, че към момента на издаване на електронния фиш не са изтекли давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН, нито абсолютната давност по чл. 81, ал.3 във връзка с чл. 80, ал.1, т. 5 НК е изтекла към настоящия момент. Наложено е наказание в законоустановения размер, затова и решението, с което се потвърждава електронният фиш, е изцяло съобразено с материалния закон.

Наведените с жалбата касационни основания за нарушение на закона и съществено процесуално нарушение - по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН, не са налице. Решението на районния съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед този изход на спора следва да се постави на обсъждане частната жалба на П. срещу определение № 1674 по делото, с което решението е изменено в частта за разносните, като П. е осъден да плати 80лв. вместо 100лв. на СДВР за юрисконсултско възнаграждение (при искане за ограничаване на отговорността му за разноски до 50лв.). Не се налице сочените от жалбоподателя основания за промяна на присъдените разноски. Съдът правилно е съобразил, че 80лв. е минималният размер на възнаграждението, предвидено в чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, приложима на основание чл. 143, ал. 3 от АПК във връзка с чл. 63д от ЗАНН.

Разноски за настоящото производство не са претендирани от страна на СДВР.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН, Административен съд – София-град, XXIV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4604 от 16.10.2023 г., постановено по АНД № 8325/2022г. по описа на СРС, НО, 121 състав.

ОСТАВЯ В СИЛА определение № 1674 постановено по АНД № 8325/2022г. по описа на СРС, НО, 121 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

председател:

членове :